

1

datist

3e jaargang November 1981

Personeelsorgaan Philips Data Systems

MAXIMALE PREMIE IDEEËNBUS UITGEREIKT.

Van links naar rechts op de foto:

De heren Verhoog (secr. ideeënbuscommissie), Vlottes (DSS-Spare Parts inzender idee)
Veelenturf (afd. chef DSS-Spare Parts), v.d.Braak (TEO, voorzitter ideeënbuscommissie).

Informele informatie voor de medewerkers van Philips Data Systems Apeldoorn en hun huisgenoten.

REDACTIE

Mw.N.Vlas Gebouw K Telefoon 2200

REDACTIE-ADVIESCOMMISSIE

T. Beetstra	- Ondernemingsraad
P. G. A. Burgers	- General Products
G. van der Pol	- Ontwikkelingsleiding
P. Rijnierse	- Strategische Planning
J. G. Scheurer	- Sociale Zaken
H. L. van Veen	- Project Support Group
A. Th. Visser	- Marketing Communications
vacature.	

TEKENINGEN

U.Slot

FOTO'S

W.Breyer
J.H.Bruines
Mw.N.Vlas

UITGAVE

Philips Data Systems Apeldoorn
Postbus 245
7300 AE Apeldoorn

Voor onze Haagse collega's is het een roerige maand geweest. Op 22 oktober heeft de onderneming met de vakorganisaties gesproken over maatregelen, die genomen konden worden om de werkgelegenheidsconsequenties van de sluiting van de periferieactiviteit op te vangen. In grote lijnen gaf de onderneming aan in welke richting men de oplossing zocht. Voor de vakorganisaties was dit een onvoldoende concreet pakket om met hun achterban te bespreken. Er lagen twee harde eisen op tafel:

- geen gedwongen ontslag;
- aan iedereen een andere baan aanbieden.

De onderneming maakte duidelijk, dat men onmogelijk op die beide extreme eisen 'ja' kon zeggen, maar dat men alles wilde doen om voor zoveel mogelijk mensen ander werk te vinden. Er zou geen gedwongen ontslag worden toegepast vóór juli 1982. Er zou een opdracht aan het bureau 'Job Creation Ltd' worden gegeven om 300 nieuwe banen te scheppen in de Haagse regio, deels voor de werknemers van ons Haagse bedrijf. Maar het was blijkbaar niet genoeg. Hoewel er een datum voor verder overleg was afgesproken (2 november) besloten bedrijfsleden en vakbondsbestuurders het bedrijf te bezetten.

De onderneming had onmiddellijk kunnen reageren: looninhouding, schadeclaim en wellicht een kort geding, omdat de bezetting een oneigenlijk dwangmiddel is als het overleg nog gaande is. Maar de onderneming deed niets.

Ik weet dat het uitblijven van een reactie van Philips aanvankelijk niet goed is begrepen. Toch ben ik ervan overtuigd dat daardoor - in dit geval - een escalatie van het conflict is voorkomen. Na enkele dagen heb ik contact opgenomen met de heer Voerman van de FNV. In een terreinverkenning gesprek hebben we de mogelijkheden nagegaan om tot een voor beide partijen zinvol overleg te komen. Omdat de spanning in het bezette bedrijf groot was, werd besloten de volgende dag nog (op zaterdag) de onderhandelingen te (her)openen. Aldus gebeurde. Philips legde een veel concreter pakket maatregelen op tafel dan op 22 oktober was gebeurd. Ook dit pakket bleek voor de vakorganisaties onaanvaardbaar, maar na lang overleg werd duidelijk in welke richting een oplossing zou kunnen worden gevonden. Daarover werd op zondagavond verder gesproken. Philips legde daar uit hoever men maximaal kon gaan. Dat plan is tenslotte door de vakorganisaties geaccepteerd als uitgangspunt voor het gesprek met de bedrijfsleden.

Op maandagmorgen werd met de bedrijfsledengroepen gesproken, die akkoord gingen met het beleid van hun bestuurders. Vervolgens werd een kantinebijeenkomst gehouden, waarin werd besloten de bezetting op te heffen.

Zo van buiten gezien lijkt daarmee alles tot het 'gewone leven' terug te keren. Maar zo is het niet. Een bezetting roept enorme spanningen op tussen mensen. Bovendien dreigt het gevaar, dat gedurende de lange tijd de relatie tussen kader en ondergeschikten ernstig verstoord blijft. Het vraagt erg veel geduld en wijsheid om weer tot de normale verhouding te komen. Daar komt bij, dat de sluiting van de periferieactiviteit toch leidt tot het beëindigen van het werk, dat velen jarenlang hebben gedaan. Die realiteit is onontkoombaar. Onder grote druk van de vakorganisaties zijn er zeer lange bemiddelingsperiodes afgesproken, met name voor de mensen, die wat moeilijker op de arbeidsmarkt aan een andere baan kunnen komen. Voor de 40-jarigen en ouder zelfs tot 1 januari 1983. Maar een jaar is zo om. Daarom zal er vanaf nu keihard moeten worden gewerkt aan het vinden van ander werk:

- een gesprek met de gemeente over mogelijkheden, die de overheid kan bieden heeft reeds plaats gehad.
- Job Creation Ltd heeft een opdracht ontvangen om onmiddellijk aan de slag te gaan.
- afdeling Personeelszaken is reeds begonnen om met alle betrokkenen een individueel gesprek te hebben om een persoonlijk actieplan op te stellen.
- verscheiden bedrijven in de Haagse regio zijn benaderd om mensen over te nemen.

Laten we hopen, dat we voor velen een passende oplossing vinden.

In Apeldoorn is aan de ondernemingsraad inmiddels officieel advies gevraagd over de HIG/IG-structuur. Besloten is om in stappen telkens met de ondernemingsraad te overleggen en niet te wachten totdat het hele reorganisatieplan is afgerond.

De volgende stap zal het benoemen van IG-managers zijn. Vervolgens zal er gesproken worden over de plaats waar de IG-en worden gevestigd. Dan gaat het overleg over de taakverdeling tussen IG en HIG en tenslotte zal duidelijk worden welke consequenties voor de personeelomvang moeten worden getrokken. Tegelijkertijd wordt er gewerkt aan de voorbereiding van een adviesaanvraag over de structuur en de toekomst van ons huidige IPC in Apeldoorn. Dat er een toekomst zal zijn staat wel vast. Uitgewerkt moet worden: een taakverdeling tussen Eiserfeld en Apeldoorn, die enerzijds samenwerking mogelijk maakt en anderzijds zowel aan Eiserfeld als aan Apeldoorn een eigen karakter en een stevige basis voor continuïteit geeft.

Ondertussen groeit onze HIG alsmaar door en wel harder dan enige tijd geleden. We zitten goed in de lift. Dat mag onder deze omstandigheden nog best eens extra worden onderstreept. We werken in een HIG waarop je trots kunt zijn.

J.G. Scheurer

Mocht U geen DATIST ontvangen hebben dan kunt U er een verkrijgen bij de redactie.

ISIS-CALL DISPATCH

Er belandt tussen alle andere notities een mededeling op het bureau, dat Data Systems Service in Colchester (Engeland) als eerste gereed is gekomen met de invoering van de Call Dispatch module van ISIS (Nederland, België en Duitsland zullen op korte termijn volgen).
Mooi, fijn, prachtig.

Maar... wat is Call Dispatch voor en module, nog niet gesproken van wat betekent ISIS?

ISIS (Integraal Service Informatie Systeem) is een door Service Marketing ontwikkeld pakket computerprogramma's met behulp waarvan waardevolle informatie wordt geproduceerd over service-gegevens zoals reparatie-uren, reactietijden, beschikbaarheid van apparatuur voor de klant, manplanning, kwaliteit, onderdelenverbruik, werkplaatsrapportage, etc.

De Call Dispatch module is een storingsregistratie-, werkuitgifte- en werkaanmeldingssysteem. Het systeem verzorgt tevens door het invoeren via een toetsenbord de informatie voor ISIS-Field Reporting (rapportage over bij de klant geïnstalleerde apparaten). Call Dispatch is op elk gewenst moment voor alle aangesloten aan het systeem direct beschikbaar.

hoe werkt het?

De "call dispatcher" (degene die de storingsmelding ontvangt en het werk verdeelt onder de technici) kan bij een storingsmelding door intoetsen van het identificatienummer van de klant de benodigde informatie over o.a. klant en apparatuur op het scherm aflezen. De klacht wordt ingetoetst en hij ziet welke technicus aan deze klant is toegewezen. Hij kijkt of die beschikbaar is en maakt een afspraak met hem.

Het nummer van de technicus wordt ingetoetst en het tijdstip van vertrek wordt automatisch geregistreerd in het "uitgevoerde werk".

Zodra het werk is afgerond meldt de technicus zich en geeft de gebruikte tijd, de foutindicatie en de verbruikte onderdelen door.

Middels het systeem wordt nagegaan of er nog werk voor de betreffende technicus is, zo ja, dan gaat alles weer als hiervoor beschreven, anders registreert het systeem hem automatisch op "wacht".

Naast deze storingsregistratie-, werkuitgifte- en afmeldingsfunctie beschikt Call Dispatch over de mogelijkheid navraag te doen naar planningen, apparatuurgegevens en historische gegevens van zowel klant als technicus.

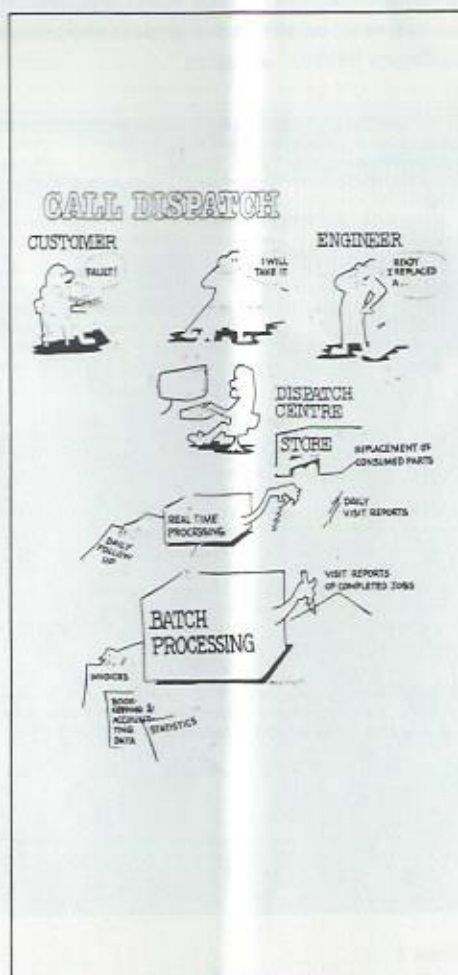
De invoering van ISIS-Call Dispatch maakt de totale afhandeling van een storingsmelding een stuk eenvoudiger. Na analyse van de storing kan de aangewezen technicus veelal trefzeker de benodigde onderdelen meenemen naar de klant. Het voorkomt nodeloos tijdverlies (ophalen juiste onderdelen nadat de storing eerst ter plaatse is geanalyseerd). De service verloopt sneller en efficiënter en de klant is – zo mogelijk – nog tevredener.

Het systeem geeft alle financiële informatie door aan de administratie, die met be-

hulp daarvan de facturering verzorgt. De aan ISIS-Field Reporting doorgegeven gegevens over de storingsmeldingen maken het samenstellen van statistieken mogelijk. We kunnen zien welke storingsmeldingen veel voorkomen, waardoor we bij de productie van nieuwe apparatuur voorzieningen kunnen treffen om een dergelijke storing te voorkomen.

Het systeem is zodoende niet alleen dienstbaar bij het verlenen van snelle, doeltreffende service aan reeds geleverde apparatuur, maar ook bij het verbeteren van de kwaliteit van nog te vervaardigen apparatuur.

Daarom is het verheugend dat men in Colchester de invoering heeft afgerond en dat het gebruik in andere landen niet lang meer op zich zal laten wachten.

**personeels
vereniging
philips apeldoorn**

SINT NICOLAAS KOMT
zaterdagmorgen
28 november
Kantine S
voor
alle kinderen van 4 t/m 7 jaar van
Apeldoorns Philips medewerkers/sers

Denk ook aan de KERSTBINGO op 18 december!!!! Nadere bijzonderheden op de mededelingenboarden.

Ook voor bezoek Hollyday en Ice op 11 december.

INFORMATIE- BEVEILIGING

AUTOMATISCH IN-LINE SPUTTERSYSTEEM OVERGEDRAGEN AAN DOR-LAB

Wij bij Data Systems weten allemaal wat informatie is...

Sommigen zullen zeggen: "Dat zijn de gegevens die je in een computer stopt, om ze er op een geschikt moment weer uit te halen".

Andere denken bij het woord "informatie" vooral aan het "laatste nieuws" (iets, wat een ander nog niet weet).

Blijkbaar heeft informatie waarde, al is dat niet altijd in geld uit te drukken.

Dat informatie ook schade kan veroorzaken, ligt wellicht niet zo voor de hand. Toch zijn er talloze voorbeelden van gegevens die, als ze in verkeerde handen komen, verlies aan kennis en vertrouwen kunnen veroorzaken. En dan is er nog de halve waarheid, die soms erger is dan de hele leugen...

Al met al de moeite waard om met informatie toch wat voorzichtig om te springen.

- Als iets niet "geheim of vertrouwelijk" is, moet het ook niet als zodanig aangediend worden.
- Produktplannen zijn erg interessant voor de konkurrent (en nog veel meer).
- Wat niet weet, dat niet deert... Met andere woorden, je hoeft niet alles te weten om toch redelijk gelukkig te kunnen zijn.
- Vragen staat vrij, (en ieder heeft recht op een antwoord, waar dat mogelijk en zinvol is).
- Papieren, floppy discs, tapes, enz. heten niet voor niets "informatie-dragers". Laat ze niet op hun eigen houtje weglopen!

En tenslotte: we mogen best trots zijn op wat we aan kennis en wetenschap in huis hebben; laten anderen het zelf maar uitzoeken... (Toch de spullen eens opruimen voor we vanavond naar huis gaan...).

P. Stam

Medewerking kan in velerlei vorm worden verleend; één daarvan is het achterwege laten van tegenwerking.

Op 4 september 1981 vond in de Proevenwerkplaats van Elcoma in Eindhoven een kleine plechtigheid plaats. Vertegenwoordigers van Philips Data Systems, Philips Elcoma en de firma Balzers uit Liechtenstein waren aanwezig bij de officiële overname van het automatisch in-line sputtersysteem, dat door de firma Balzers ten behoeve van het DOR-laboratorium in Eindhoven in samenwerking met Philips werd ontwikkeld en gefabriceerd.

Medio 1979 was de bestelling uitgegaan. Technici van de firma Balzers, het DOR-laboratorium en adviseurs van de HIG-Elcoma bogen zich over de ontwikkeling van het sputtersysteem, bedoeld om te worden toegepast bij het aanbrengen van gevoelige lagen op schijven voor de Digital Optical Recorder. (In die gevoelige lagen wordt informatie ingebreed met behulp van — gefocuseerd — laser licht).

Langs elektronische weg worden in een vacuüm met behulp van het edelgas argon kleine deeltjes van het materiaal, waaruit de gevoelige laag bestaat op de schijven "gesputterd". In het thans overgedragen systeem gebeurt dit met behulp van drie achter elkaar liggende vacuümruimten, waardoorheen frames met glasschijven worden geleid.

Nadat het systeem bij de firma Balzers was geconstrueerd (zij zijn gespecialiseerd in het bouwen van vacuümapparatuur), werd het systeem op 22 december 1980 op transport gesteld en in de Proevenwerkplaats van de HIG-Elcoma opgesteld. Dit op aanraden van de Elcoma-adviseurs, omdat — voor het geval er technische problemen zouden ontstaan — er daar direct hulp aanwezig was.

Twee werknemers van de firma Balzers hebben 14 dagen gewerkt aan de montage van het systeem, waarna twee andere medewerkers in nog eens 14 dagen de elektrische aansluitingen hebben verzorgd.

Foto 1

Rond 15 februari 1981 is het systeem opgestart.

In het daarop volgende halfjaar werd het totale functioneren van het apparaat uitgetest. Behoudens de normale aanloopstoringen zijn er geen problemen opgetreden. De officiële aflevering kon dan ook volgens planning een half jaar na de overbrenging van het systeem in aanwezigheid van vertegenwoordigers van beide bij de ontwikkeling betrokken partijen (Philips en Balzers) plaatsvinden. Het sputtersysteem kan in feite in een continue bewerking de gevoelige laag op de DOR-platen aanbrengen.

Nu verzamelen medewerkers van het DOR-lab voldoende statistische gegevens via een reeks van proefnemingen, om te komen tot een optimaal proces, waarna het systeem kan worden overgedragen aan een productie-afdeling.

Mede door de gezamenlijke inspanning zijn de ontwikkelaars erin geslaagd de werkelijke kosten van deze installatie te beperken tot een derde van de huidige marktwaarde.

Foto 1 toont het moment van officiële overdracht. Foto 2 toont de direct bij dit project betrokkenen: 2e van links de heer De Haan (Leiding DOR-lab), 5e van links de heer Van Agtmaal (Directeur Balzers Nederland), 6e van links de heer Ramaker (Groepsleider DOR-lab), die voor deze activiteit als projectleider optrad. Naast hem op de achterste rij resp. de heren Van Tilburg en Overweel (1e en 2e van rechts), adviseurs van Elcoma. De overige personen zijn medewerkers van de firma Balzers, die het ontwerp en de bouw van het systeem hebben uitgevoerd.

Foto 2

Hallen voor Centraal Beheer

Bij Centraal Beheer is men — met een zeker optimisme — bezig zich voor te bereiden op de in gebruik neming van drie extra hallen op het terrein in Malkenschoten. In een paginavullend artikel in de CB-krant (2de helft september) lezen we, dat de medewerkers van de Cea-afdeling tijdens een voorlichtingsbijeenkomst de inrichtingsplannen kregen voorgelegd. Met de aankoop en inrichting van de hallen is zo'n 15 miljoen gulden gemoeid. Het ligt in de bedoeling de medewerkers in de vrijstaande hal AH naar deze nieuw beschikbare ruimte te verhuizen. Om dit mogelijk te maken zal een patio tussen twee hallen worden bebouwd om er een computercentrum in te vestigen.

Definitieve realisering van deze plannen is afhankelijk van het accoord van de Raad van Toezicht van Centraal Beheer, het advies van de CB-ondernemingsraad en het bereiken van een verkoopovereenkomst. Over de uitkomst van een en ander bestaat — bij Centraal Beheer — geen twijfel, gezien het vergevorderd stadium (uitgewerkte plannen) waarin de voorbereiding verkeert.

DOET U DAT THUIS OOK???

- de voordeur open laten staan?
- het licht op het toilet laten branden?
- het grof vuil voor de deur van een ander zetten?
- de koffieprut in de wastafel laten liggen?
- het vuil naast de afvalcontainer op het gras gooien?
- de vaat door het hele huis verspreiden en toch voldoende schoon servies in de keuken verwachten?
- een smeulende sigaret in de asbak (van de lift) achterlaten?
- uw auto parkeren op de doorrit tussen twee parkeerstroken?

KANTOOR EN EDP-BEURS VAN 1 T/M 8 OKTOBER IN KOPENHAGEN

Philips Data Systems A/S heeft in Kopenhagen deelgenomen aan Kontor & Data '81. Zij hebben allerhande Philips apparatuur, die informatie kan overbrengen c.q. vastleggen in gesproken vorm, als geschreven tekst, in beeld of elektronisch, op deze beurs getoond.

De computersystemen P4500, PTS6000 en P7000 en de Word Processors werden

gedemonstreerd in verschillende applicaties.

Kontor & Data '81 werd door 66295 personen bezocht. De Philipsstand noteerde meer dan 1000 geïnteresseerden in soms meer dan één Philipsproduct. Dat is het beste resultaat dat ze ooit op een beurs hebben gehad.

PHILIPSREFERENTIE OVER AUTOMATISERING IN DE BANKWERELD

'banque '81'

Philips Data Systems organiseert op 19 en 20 november a.s. in Luxemburg de Second International Philips Banking Conference, waaraan zal worden deelgenomen door meer dan honderd managers van banken, andere financiële instellingen en overheidsorganisaties. De conferentie is bedoeld om ervaringen uit te wisselen op het gebied van automatisering bij financiële instellingen. Data Systems demonstreert hier ook het PTS 6000 financiële terminal systeem. Tevens zijn er inleidingen over nieuwe technologische ontwikkelingen van Philips, zoals de 'digitale optische recorder' (toepasbaar als elektronisch archief) en de elektronische betaalkaart, die thans wordt uitgetest bij Franse banken.

De Philipsconferentie maakt deel uit van het congres 'Banque 81' in de Foires Internationales de Luxembourg. Inleidingen worden gehouden door directieleden en automatiseringsdeskundigen van Barclays Bank (Groot-Brittannië), de Algemene Spaar- en Lijfrentekas (België), de Götabanken (Zweden) en de Rabo-bank (Nederland). Philips-inleidingen zijn er ook over nieuwe vormen van service bij PTS 6000-projecten.

Drs. J. Zantman, lid van de Raad van Bestuur van de N.V. Philips, houdt een inleiding over 'Financial society and electronic industry — a partnership'. De conferentie wordt geopend door dr. R. Hornsnell, adjunct-directeur van Data Systems.

"AUTOMATISERING IN TACHTIGER JAREN"

Een interview met dr. W. Dekker, vice-president van Philips, is in een 8-pagina's tellend inlegblad gepubliceerd in de "Institutional Investor" van de laatste maand. Die Investor was geheel gewijd aan de conferentie van het Internationale Monetair Fonds.

Het inlegblad, "Automation in 80's" genoemd, is samengesteld door de afdeling Marketing Communications in samenwerking met public relation adviseurs en Communication Systems (Holland) B.V.

GEZELSCHAP JONGE ACADEMICI EINDHOVEN OP BEZOEK

Op 21 oktober j.l. bracht het Gezelschap van Jonge Academics uit Eindhoven een bezoek aan Data Systems Apeldoorn. Het G.J.A. heeft als een van haar doelstellingen het introduceren van haar leden (jonge academics en zogenaamde snelle doorgroei-ers) binnen de Philips gemeenschap en organiseert daarvoor regelmatig excursies naar Philips vestigingen.

Het gezelschap werd welkom geheten door de heer Scheurer, die een kort overzicht gaf van de geschiedenis van Data Systems en de huidige problematiek.

Naast de voorgestelde nieuwe structuur kwam natuurlijk ook "Den Haag" aan de orde. Duidelijk werd gemaakt hoe de directie in haar slagvaardigheid beperkt wordt door het Nederlandse maatschappelijke systeem.

Daarna gaf de heer Rijnierse een overzicht van de computermarkt, onze plaats daarin en de verwachtingen voor de toekomst. Deze lezing werd ook bijgewoond door een tiental apeldoornse G.J.A.-leden.

Demonstraties van de P2000, P5003 (word processor), P4500 en de DOR/ISR (digital optical recording/information storage retrieval) werden voor en na de lunch gegeven.

Tot slot vertelde de heer van Veen over het werken in een Project (Support Group) en de opzet van een netwerk (N20DS), gevolgd door een demonstratie van netwerkbeheer.

Het geheel werd besloten door een geanimeerde discussie, waarbij de reorganisatieplannen en favoriet gespreksonderwerp vormden.

Voor de veertig deelnemers werd Data Systems met deze dag een HIG met haar mogelijkheden en mogelijkheden in plaats van enkel slecht nieuws in de pers.

Anton Evers

Op 9 oktober kwam de Apeldoornse ondernemingsraad op verzoek van de bestuurder bijeen om de adviesaanvraag betreffende een voorgenomen herstructurering van de Hoofdindustriegroep (voor zover deze betrekking heeft op de Apeldoornse vestiging) met de bestuurder te bespreken. Overleg — zoals in de agenda werd aangegeven — over de inhoud van deze adviesaanvraag kon vanwege het ontbreken van het McKinsey-rapport (diezelfde ochtend aan de OR-secretaris ter verspreiding onder de OR-leden uitgereikt) niet plaatshebben. De bespreking beperkte zich dan ook tot het geven van toelichting op de inhoud door de heer Postma, die als deskundige de vergadering bijwoonde.

De totale herstructurering van de HIG is zo complex, dat deze stap voor stap in een adviesaanvraag zal worden voorgelegd. Deze aanvraag is dus de eerste van een reeks in deze aanvraag aangekondigde serie adviesaanvragen.

Het vormen van drie industriegroepen binnen de Hoofdindustriegroep is de eerste stap.

De benoeming van IG-managers is een zaak die daar nauw mee samen hangt. Deze laatste zullen een grote inbreng hebben bij de verdere invulling van de industriegroepstructuur.

Een uitgebreide serie vragen over de strekking van het in de adviesaanvraag gestelde werd even uitgebreid door de heer Postma beantwoord.

De wens op 21 oktober een — afsluitend — overleg over deze adviesaanvraag met de Apeldoornse ondernemingsraad te laten plaats hebben is niet gehonoreerd.

De tussenliggende termijn achten de OR-leden tekort om tot een weloverwogen advies te kunnen komen, temeer daar zij in die periode een week voor studie afwezig waren.

Overleg plegen kost tijd; geen overleg plegen nog meer.

EN ACHTERBAN

De problemen, die je als OR-lid tegenkomt zijn grofweg in drie categorieën in te delen n.l. problemen, die te maken hebben met

- OR — Onderneming;
- OR — Onderling
- OR — Achterban.

Hoewel over de eerste twee categorieën ook genoeg te vertellen is, wil ik mij in dit stukje beperken tot het maken van een aantal opmerkingen over de problematiek rondom OR en Achterban. Een onderwerp dat zeer zeker actueel is op dit moment. Immers via verslagen, pamfletten, brochures e.d. probeert de OR de laatste tijd in toenemende mate "zijn achterban" te bereiken. In de vorige Datist is reeds een en ander geschreven over de activiteiten van de werkgroep. Een uitstekend voorbeeld van het inschakelen van de achterban bij het zoeken naar een oplossing voor de problemen, waarvoor we als Data Systems staan.

Maar wie is de Achterban van de Ondernemingsraad nu eigenlijk?

De Ondernemingsraad vertegenwoordigt alle werknemers, maar betekent dat dan ook, dat de Achterban bestaat uit het hele personeel?

De praktijk leert, dat het meestal niet zo simpel is. Hoewel tijdens praktisch elke ondernemingsraadvergadering wel iemand het woord "achterban" gebruikt, wordt daar meestal niet steeds hetzelfde mee bedoeld.

Soms wordt bedoeld de vakbond, waarvan men lid is, soms alle georganiseerden in het bedrijf of net de groep niet-georganiseerden, het hele personeel of alleen collega's op de afdeling. Kortom mogelijkheden te over.

Bij al die definities van achterban zijn vraagtekens te zetten. Een paar voorbeelden:

"achterban = hele personeel"

En wat te doen met die mensen, die niets met de OR te maken willen hebben bijvoorbeeld omdat ze hun eigen boontjes wel kunnen doppen of omdat ze vinden, dat het toch niets voorstelt wat de OR doet?

"achterban = alle georganiseerde werknemers"

Behalve fracties, die verbonden zijn met vakorganisaties (CNV, FNV, VHP, Unie BLHP) zijn er in elke OR ook steeds één of meer fracties, die zo'n verbintenis niet kennen (Onafhankelijken, Automatie lijst). Daarbij komt dat — hoewel er slechts plm. 250 mensen in ons bedrijf lid zijn van een of andere vakorganisatie, dus georganiseerd zijn — er na elke OR-verkiezing blijkt dat er twee à driemaal zoveel mensen op een georganiseerde stemmen.

Wat willen we als OR dan met de Achterban?

De achterban is bijvoorbeeld een belangrijke informatiebron voor de ondernemingsraad (nieuws, geruchten, problemen, etc.). Hij vormt een reservoir van deskundigen, die je als OR kunt vragen om hulp bij moeilijke problemen. Maar ook heb je als OR behoefte aan een soort instemming met de dingen die je doet en soms wil je de achterban gebruiken als drukmiddel richting onderneming, enz. Om dit alles enigszins voor elkaar te kunnen krijgen is het noodzakelijk, dat de OR goed voeling houdt met de mensen in het bedrijf. Het feit, dat de OR-leden goed verspreid in het bedrijf werken kan hierbij helpen.

Hoe kun je dat contact met de achterban onderhouden?

Wat dit punt betreft treden er sterke verschillen op tussen meningen van OR-leden. De een zweert bij het verslag, dat wil zeggen volgens deze categorie is dat de manier om de achterban te informeren en reacties terug te krijgen. Het toevoegen van antwoordbriefjes en het verslag neerleggen op elk bureau kan daarbij helpen.

De ander gelooft daar niet zo in en zoekt de oplossing meer in het persoonlijk informeren en raadplegen van een aantal mensen en maakt daarbij gebruik van de contacten, die hij heeft vanuit zijn functie. Bepaalde OR-functies (bijvoorbeeld klachtenman, organisatiecommissie) geven bovendien meer gelegenheid tot het opbouwen en onderhouden van contacten met de achterban dan andere functies

(bijvoorbeeld reglementen- en bedrijfs-economische commissie).

Samenvattend zou ik willen stellen, dat de ondernemingsraad weliswaar een vertegenwoordiging is van alle werknemers, maar dat het ondenkbaar is dat de ondernemingsraad het alleen zou kunnen.

Dat betekent niet dat de OR of een OR-lid zich mag verschuilen achter de achterban. Eenmaal gekozen als OR-lid aanvaard je een stuk eigen verantwoordelijkheid, die vereist, dat je voorop loopt, die vereist dat je actief bent.

Daarnaast is het dan van belang, dat je de zaken, die opgepakt zijn, op duidelijke wijze doorgeeft aan de achterban.

Wat de achterban zelf betreft, hun verantwoordelijkheid houdt — mijns inziens — niet op bij het uitbrengen van een stem eens in de drie jaar.

Het zal duidelijk zijn, dat steun van velen nodig is om als ondernemingsraad goed te kunnen functioneren.

Matthieu Janssen
Voorzitter-OR

Uit "Spelen met Woorden":

"Zijn de teen-agers van vandaag de managers van morgen?"

DAT KAN GEBEUREN

Een van onze medewerkers ging verhuizen. Wellevend als zij is, wilde zij al haar relaties daarvan in kennis stellen. Ook degenen, die verantwoordelijk is voor de verzending van de Datist.

Zij keek daarom — voor het eerst — naar de achterzijde van de wikkels.

En las dit :

DRINGEND VERZOEK

Wilt u bij onjuiste adressering of verhuizing a.u.b. deze adresband met verbeterd adres zenden aan:

Konninginnelaan 113, 7315 DT Apeldoorn

En gaf ons niet alleen haar nieuwe adres door, maar ook de —juistere— adressering voor de achterzijde van de adresband. Bedankt !!

WIE NEEMT DE HANDSCHOEN OP???

Een andere kijk op computerproducten

Er zijn op de wereldmarkt de laatste paar jaar stormachtige ontwikkelingen gaande, die ons noodzaken niet alleen organisatie en beleidsvoering, maar ook onze productenreeks met zeer kritische ogen te bekijken.

De meest passende producten, op het juiste moment gebracht, vormen de hoeksteen voor een gezonde operatie. Daarom is het van essentieel belang die stormachtige ontwikkelingen tijdig te onderkennen en op de juiste wijze te interpreteren.

Wat er zich om ons heen afspeelt is nog maar het begin van een "aard"-verschuiving, die beslissend zal zijn voor het bepalen van soort en samenstelling van toekomstige producten.

Wat er aan de hand is moge ik met het volgende lijstje van feiten en gebeurtenissen wat verder verduidelijken:

1. Door verdere miniaturisering en verbeterde massafabricage worden computers en onderdelen daarvan steeds goedkoper en komen binnen het bereik van de "eindgebruiker".
2. Daardoor komen de jaren '80 in het teken te staan van automatisering van de "werkplek" van kantoorwerkers; dat kunnen we nu al zien aan de sterk stijgende belangstelling voor "desktop" producten, zoals personal computers, intelligente workstations en kleine administratieve systemen.
3. Ook door het enorme potentieel — in West Europa alleen al zijn 50 miljoen kantoorwerkers — is een explosieve groei van het aantal microcomputer installaties op gang gekomen. Sinds 1977 steeg het park van enkele duizende tot rond één miljoen! Prognoses voor 1986 spreken van een park van zeven miljoen! De totale wereldomzet zal in 1985 rond veertien miljard dollar bedragen! In deze cijfers is de markt van workstation en terminals — nog eens driemaal zo groot — niet eens meegenomen.

4. Het streven naar een zo groot mogelijke afzet — met zo laag mogelijke prijzen door "economy of scale" — dwingt de fabrikanten zich aan te sluiten bij eenmaal gevestigde industrie-standaarden. Zulke standaarden bepalen niet alleen de hardware, die het "doet" (microprocessor-chips zoals Z80), maar ook de software, die op deze hardware wordt gestandaardiseerd (operating systemen zoals CP/M (Control Program for Microprocessoren) en daarbij behorende applicatiepakketten, compilers en gebruikers-hulpmiddelen.

5. Er ontstaan nieuwe vormen van handel in hardware en software van verschillende onafhankelijke fabrikanten. Hetzelfde mechanisme van het streven naar zo groot mogelijke afzet stelt aan "software-brokken" (operatingsystemen, applicatiepakketten e.d.) twee belangrijke eisen: compatibility (verenigbaarheid) en portability (transporteerbaarheid van software van de ene hardware naar de andere). Een sprekend voorbeeld hiervan is het operatingsysteem voor microcomputers CP/M. Dit product kan, met geringe aanpassingen, op diverse merken microcomputers draaien; het grote afzetgebied moedigt andere weer aan tot het produceren van CP/M-compatibele applicatiepakketten. Deze effecten versterken elkaar: inmiddels is het aantal CP/M gebruikers al meer dan een kwart miljoen! Een veelzeggende ontwikkeling in deze markt is de opkomst van *software-uitgeverijen*. Deze instellingen drijven handel in software-pakketten, maken implementaties van operating systemen, applicatiesoftware e.d. op verschillende merken microcomputers.

6. De geschetste ontwikkelingen blijven niet beperkt tot kleine systemen. Een nieuwe generatie van operating systemen, zoals CP/M-86 en UNIX, luiden de standaardisatie van het middengebied in: daar waar nu de "traditionele" fabrikanten van minicomputers, small business families en distributed processing systemen opereren.

7. De behoefte aan nieuwe vormen van systemen in dit middengebied wordt nog onderstreept door de toenemende vraag naar oplossingen voor het lokale gebied ("local area"), waar 90% van de kantoorprocessen zich afspelen. Daarom zien we een geleidelijke verschuiving van zogeheten "multi-station-systemen" naar lokale netwerken, waaraan microcomputers (workstations) en hulpbronnen (resources, zoals een database, een documenten-distributie-machine e.d.) kunnen worden gehangen.

In hoofdzaak komen al die werkingen op het volgende neer:

- o er ontstaat behoefte aan nieuwe structuren: lokale netwerken, met alles wat daaraan hangt, nemen de rol van multi-station-systemen over;
- o door standaardisatie — die wordt ingegeven door het streven naar grotere afzetgebieden — worden systemen, die het moeten hebben van "eigen" hardware en software, geleidelijk aan verdrongen door oplossingen, waarbij uit een arsenaal van algemeen gangbare hardware en software kan worden geput.

Het is duidelijk dat de "vormingsperiode" van microcomputing voorbij is. Ook de traditionele fabrikanten beginnen dat te beseffen: zij moeten "om" als zij hun greep op grote marktgebieden niet willen verliezen.

Velen hebben al op de CP/M uitdaging gereageerd en compatibele producten geannonceerd.

Philips zou aan deze ontwikkelingen een bijdrage van betekenis kunnen leveren, met zijn reservoir aan technologische kennis en faciliteiten voor massaproductie!

Klaas Groeneveld.

Als ze in deze tijd horen, dat het verlies belangrijk lager is dan vorig jaar, dan willen ze meteen die winst verdeelen.

DE GROETEN UIT DENEMARKEN

Wij zijn hier nu alweer bijna twee jaar en zouden aan de terugreis moeten gaan denken, maar zoals het er nu uitziet blijven we nog wat langer; hoelang dat weten we nog niet precies.

Vorige week kreeg ik de Datist weer toegestuurd. Ik weet niet wat men er in Apeldoorn van vindt, maar ik vind het hier in de buitengewesten geweldig om op die manier op de hoogte te blijven van wat er zoal in en om Apeldoorn gebeurt. Natuurlijk hoor je veel geruchten en gasten uit Holland vertellen ook wel het een en ander, maar zo wordt het beeld toch wel duidelijker en je leest ook wat andere nieuwtjes.

De vorige keren heb ik wat verteld over onze persoonlijke belevenissen hier in Denemarken. Daarover kan ik nu best kort zijn. Het gaat ons hier uitstekend en we voelen ons echt thuis, al willen we best wel weer terug ook.

Deze keer wil ik eens wat meer vertellen over mijn werk en hoe je van hieruit naar Apeldoorn kijkt.

Het is allemaal wel anders gegaan dan ik verwachtte. In plaats van groei en uitbouw is er zeer drastisch ingekrompen en heb ik nu een afdeling, die slechts een derde is van die van twintig maanden gele-

den, toen ik hier kwam. Ik ben nu Software Manager van een software afdeling met nog slechts twaalf medewerkers (inclusief secretaresse).

Na mijn periode bij het Intern Overleg was deze inkrimping, ik kan bijna wel zeggen: slachting, nu niet bepaald eenvoudig voor mij te verwerken. De vaktechnische consequenties en problemen waren voor mij slechts detailzaken ten opzichte van de sociale en menselijke kanten van deze zaak.

Wat mij het meest verbaasd heeft is de manier, waarop men hier in het "sociale paradijs Denemarken" medewerkers schijnt te kunnen en mogen behandelen. Het uitgebreide sociale vangnet heeft kennelijk ook ten gevolge, dat de verhouding tussen werkgever en werknemer veel losser is. Kan men een medewerker niet meer gebruiken, dan ontsla je hem/haar; bevalt het werk niet helemaal, dan neem je ontslag. Alleen de ontslagtermijn aan werkgeverkant is langer (3 tot 6 maanden) dan aan werknemerszijde (1 maand). Ik verbaas me er nog over, dat ik zonder enige procedures nu al acht keer geschreven heb: "Tot mijn spijt moet ik u tengevolge van veranderingen in de organisatie uw ontslag mededelen. Omdat u recht heeft op een opzegtermijn van . . . maanden, betekent dit, dat u ons op . . . verlaat", of woorden van gelijke strekking en op z'n deens natuurlijk.

Gelukkig waren de meesten zo verstandig om zo'n brief niet af te wachten. Wat dat betreft zitten we nog in een erg goede branche, want voor zover ik dat weet heeft er tot nu toe slechts één moeilijkheden gehad met het vinden van een nieuwe baan, terwijl de werkloosheid hier toch groter is dan in Nederland.

Veel erger vind ik het, dat deze medewerkers, die toch vele goede jaren aan Philips gegeven hebben, op deze wijze "bedankt" worden voor hun inzet. Natuurlijk heeft dat lokale oorzaken, maar ook de Centrale is duidelijk medeverantwoordelijk (en dan voel ik me soms wel eens dubbel belast). Fouten van een Centrale zijn zaken, die in een kleine LMO (Local Marketing Organisation) als Denemarken enorm zwaar aankomen, iets waarvan je je in Apeldoorn nauwelijks bewust bent.

Dat was ook een van de grootste verschillen, die ik zelf ervaren heb; we werken hier met een volkomen ander schaalbewustzijn.

In Apeldoorn dacht men (tenminste in de omgeving waar ik werkte) in man-maanden of man-jaar, maar hier in man-uren of man-dagen. Had men in Apeldoorn drie verschillende zaken per week of had men een maand om aan een oplossing te werken, hier zijn het er drie per kwartier en

problemen moeten nog dezelfde dag zijn opgelost. In Apeldoorn heeft men een specialist per systeemprogramma, hier hoogstens één per systeem. De rust en gezelligheid in Apeldoorn lijkt van hieruit haast idyllisch!

Maar ik moet eerlijk blijven; er wordt ook veel goeds en nuttigs gedaan. Men staat vanuit Apeldoorn altijd wel klaar om te helpen, afspraken worden nagekomen en de kwaliteit van de verschillende dingen is goed. Het is eigenlijk maar zelden dat de Centrale de schuld krijgt van dingen, die fout gaan. De mening over Apeldoorn en de IPC's is feitelijk veel positiever dan ik verwachtte.

Als ik ergens van overtuigd ben geraakt in deze afgelopen periode is het, dat uitwisseling van mensen tussen de Centrale, IPC's en LMO's veel en veel meer zou moeten gebeuren en dat een uitzending, zoals ik die nu zelf beleef, de kosten en moeite waard is (ook in de privésfeer). Natuurlijk begin je zo'n avontuur in de hoop op een "betere" carrière, maar ondanks dat ik daar misschien niet meer zo zeker van kan zijn, is het toch zo'n geweldige ervaring, dat ik er geen spijt van heb of verwacht te krijgen.

Henk Giezeman

DE NATUUR RONDOM PHILIPS DATA SYSTEMS

Gallen

Vaast de kantine, bij de brandweergarage, staat een flinke eik. Gezien zijn afmeting is die eik langer in dienst dan de meeste andere Philips werknemers, maar goed, over eiken wil ik het dit keer niet hebben.

Kort geleden liep ik langs die eik, toen ik een aantal lichtgroene knobbels zag tussen de bladeren, zo'n 1 1/2 cm groot. Een eerste gedachte is natuurlijk: "eikels", maar bij beter kijken zag ik dat het gallen waren.

Wat is nu zo'n gal?

Ik zal dateens vanaf het begin beschrijven. Meestal in het voorjaar legt een zogenaamde sluipwesp met een soort angel, de legboor, een eitje in de bladknop. Op één of andere manier weet zo'n wesp dat eitje — in de gesloten bladknop — toch altijd op de juiste plek te krijgen.

Met het eitje komen ook bepaalde stoffen in de knop, stoffen die de groei (in dit geval wildgroei) bevorderen.

Deze wildgroei is de gal, waar binnenin zich het eitje bevindt; daar komt al gauw een larfje uit.

In de loop van het jaar voedt die larve zich met de stoffen van de boom; daarna vindt verpopping plaats. In de herfst is het insect vaak al geheel ontwikkeld en wacht, in de gal, tot het zijn tijd gekomen acht om naar buiten te gaan.

Die grote lichtgroene gallen op eikebladen komen erg veel voor. Er zijn echter heel veel andere soorten galwespen, dat aantal komt alleen in Nederland al in de honderden.

Er is ook nog een andere soort van sluipwespen, die hun ei in een dier leggen. Er zijn er die hun ei in een rups leggen, zoals de rupsdoder. De larve eet de rups op, zonder vitale delen te vernietigen. Zo blijft de rups leven en vormt een wandelende voedselvoorraad voor de sluipwesp-larve. Ook zijn er sluipwespen die voedsel verzamelen voor hun nageslacht in een holletje in de grond.

Andere leggen weer een ei in een ei. Bij die laatste groep komen soorten voor die met het blote oog niet of nauwelijks te zien zijn.

Het is deze laatste soort wespen die men kweekt en in een soort spuitbus verzendt om rupsenplagen tegen te gaan in gebieden, waar men dat wil doen zonder chemische middelen.

Ook bij de insectenbestrijding heeft de miniaturisering toegeslagen.

Gerard Koops

BEZOEK DIERGAARDE BLIJDORP

De weergoden waren niet op de hand van de 44 enthousiasten die zaterdag 24 oktober deelnamen aan de trip van de personeelsvereniging naar de diergaarde Blijdorp in Rotterdam. Eén dag eerder was het zonnig herfstweer, die zaterdag echter hing een dikke mist over de Veluwe toen om half tien gestart werd. De "toeristische" rit naar Renswoude kwam daardoor minder tot zijn recht. De koffie in Renswoude ging er goed in. Iedereen was verkleumd, omdat de chauffeur op dit eerste stuk de kachel had vergeten aan te zetten. Dat werd echter op de verdere rit verholpen en goed doorgewarmd kwamen we omstreeks twaalf uur bij de diergaarde aan.

Ruim vier uren waren beschikbaar om alles te bekijken. De diergaarde is verspreid over 17 hectaren grond. Langs de genummerde route zijn 52 verschillende "kijk"-punten aangegeven, waar de uitgebreide collectie dieren te bezichtigen is.

De diergaarde is in 1978 begonnen de diverse behuizingen te renoveren. Een kostbare maar ook tijdrovende aangelegenheid. Men is dan ook nog lang niet met de renovatie gereed. De apenrots was daarom onbevolkt, het nachtdierenverblijf gesloten. Hier en daar lagen stapels hout, stenen of ander bouw materiaal. In de wat "waterkoude" — maar gelukkig droge — herfstseer (gevalen bladeren, dorre bloemen) gaf dat een wat trieste indruk aan de — stellig in de zomer — schitterende tuin.

In de kassen was men duidelijk bezig diverse planten te verplaatsen, te snoeien en anders te rangschikken. Jammer, maar in de tropische kassen — aan de Rivierahal — werd duidelijk waarom Blijdorp internationaal bekend staat voor zijn botanische tuin. De grote collectie katachti-

gen (tijgers, panters, luipaarden, leeuwen, cheetahs) heeft de diergaarde veel bekendheid bezorgd. Men heeft het grootste aantal tijgers kunnen fokken van alle diergaarden: meer dan 500 exemplaren in de loop van dertig jaar.

Het apenhuis — naast de Rivierahal — trok, niet alleen omdat het er droog en warm was, veel aandacht. De twee Orang Oetanbabies stalen de show. Ook de indrukwekkende Gorilla's — één had er zelfs maar één been en slingerde toch handig in zijn kooi rond, leek de anderen zelfs nog de baas — waren het bekijken waard.

De vier uur waren nauwelijks toereikend om alles grondig te bezoeken. Het weer

maakte het lang stilstaan bij de diverse punten wat onaangenaam. Daardoor kon iedereen ook weer op tijd in de bus aanwezig zijn.

De fraaie roze flamingo's stonden ons wat kleumerig na te kijken — een pootje ingetrokken — toen we weer huiswaarts reden.

Een trip die alleszins de moeite waard was. Een warme voorjaarsdag was voor het bezoek misschien plezieriger geweest, maar dat doet aan de aantrekkelijkheid van alle planten en dieren in Blijdorp niets af.

PREMIEUITREIKING IDEEËNBUS

Donderdag 15 oktober 1981 is een gedenkwaardige datum in de geschiedenis van de Apeldoornse Ideeënbus geworden. Op die dag werd een record bereikt. Niet omdat er een record aantal ideeën was gescoord of omdat er een record aan premies was behaald. Nee, omdat de maximale uitkering voor één idee op die dag aan een inzender werd uitbetaald.

J. W. Vlottes (afd. DSS-Spare Parts) diende voor het eerst van zijn leven een idee in en ving in één klap de maximaal mogelijke premie: f 12.500,—. Daaraan was tevens verbonden de uitreiking van de gouden ideeënsplend met briljant.

Zijn idee betreft een vervanging voor een onderdeel (remblokje in een diskunit van de P1000) dat niet meer door de oorspronkelijke leverancier wordt gefabriceerd en waarvan in de toekomst nog enkele duizenden nodig zullen zijn om aan onze serviceverplichtingen te kunnen voldoen.

Bij het stopzetten van de productie in 1977 is in deze behoefte niet voorzien, omdat de betreffende apparatuur langer in het veld blijft functioneren dan destijds verwacht werd. Een speciale aanmaak van een zo kleine serie door derden wordt erg kostbaar. Het idee geeft een bruikbaar alternatief door een bestaand — nog in productie zijnd — onderdeel te nemen en daar een beugeltje aan te bevestigen. Daarmee werd — per onderdeel — een besparing bereikt van ca. f 105,—, en dat niet alleen, tevens werd de kwaliteit aanzienlijk verbeterd.

De heer Stam, directielid en planmanager, spelde de gelukkig glimlachende inzender de ideeënbuonderscheiding op en reikte de premie uit.

En dat, zei de heer Vlottes, terwijl hij eerst niet van plan was het idee in te zenden, omdat hij daar de diepere zin niet van inzag. Die is hem nu duidelijk!

Tevoren, tijdens dezelfde bijeenkomst, werd aan A. T. Spijkerbosch (Montage) een premie uitgereikt van f 4000,—, voor een idee een viertal schroefbouten van de onderdelenlijst voor displays te halen. Tot nu toe werden deze vier bouten zowel op de lijst van de display als op die van de voet vermeld. Er zijn er slechts vier nodig als de voet aan de display wordt gemonteerd.

Reeds eerder ontving de heer Spijkerbosch f 500,— en f 2500,— voor dit idee. De heer Spijkerbosch is een oude bekende bij de ideeënbuocommissie: hij zond 52 ideeën in waarvan er 12 werden beloond.

Beide inzendingen konden dienen als lichtend voorbeeld, zei de heer Stam. Ook als men denkt niets bijzonders te hebben bedacht, kan het zowel voor het bedrijf als voor de inzender lonend blijken te zijn. Ook al was het een keer niet zo goed getroffen, een volgend maal kan het weer raak zijn.

Apeldoorn ligt ver achter ten opzichte van het Eindhovens gemiddelde.

Hier 1,4% tegen daar 4,6%. In het eerste halfjaar van 1981 ontvingen we slechts 10 ideeën, waarvan er overigens 7 een premie ontvingen.

Als we allemaal eens goed om ons heen zien, vinden we stellig nog wel dingen, die voor verbetering vatbaar zijn. Hoe voordehandliggend ze ook mogen lijken, zend zo'n idee eens in, aldus de heer Stam.

2de TRUSTHOUSE FORTE HOTEL GEAUTOMATISEERD MET EEN PHILIPSSYSTEEM

London's Kensington Hotel is het 2de THF-hotel dat dit jaar een Philips P7000 installeerde om haar gehele administratie te automatiseren en het management te voorzien van directe on-line informatie.

Het hotel zal het speciaal ontworpen geïntegreerd Hotelsysteem (IHS2000) gebruiken dat ontwikkeld is door Philips en Cara Consulting.

Het systeem, dat 24 uur per dag operationeel is, 365 dagen per jaar, zal directe verlichting betekenen van de stapels papieren en de tijdnood die de staf en het management van Kensington Close tot nu toe on-

Dhr. Stam reikt de maximale premie uit aan de heer Vlottes.

De onderdelen waar het allemaal om ging.

dervonden bij het draaiend houden (administratief) van een 530 kamers tellend hotel op volledige handmatige basis.

Bij het nu ingevoerde systeem zullen kamerreserveringen, ontvangst, aanmelding, informatie, balie, huishouding, kassier, verkooppunt, vertrek- en nachtdienstgegevens op een centraal bestand worden bijgehouden en via 18 werkstations door alle daartoe gerechtigden kunnen worden bereikt.

Het Philips/Cara IHS2000-systeem wordt door meer dan 50 hotels over de hele wereld gebruikt.

dag werden bovendien de navol

er	Postkamer	f 400,-
er	Postkamer	f 400,-
er	Postkamer	f 135,-
sen	Postkamer	f 135,-
uimer	Directie	f 135,-
burg	Montage	f 250,-
s	Montage	f 75,-
, Berg	DSS-F.E.	f 300,-
ak	DSS-F.E.	f 75,-
z	DSS-Spare Parts	f 75,-

AGEMENT
EKERHEID

AGEMENT

ERKERHEID

er	Postkamer	f 400,
er	Postkamer	f 400,
er	Postkamer	f 135,
sen	Postkamer	f 135,
winen	Directie	f 125,

AGEMENT

EKERHEID

Ergens in Nederland

Het moet al heel wat jaren geleden zijn, de details ben ik vergeten, maar het moet in het zuiden des lands zijn gebeurd.

Twee computerinstallateurs, goede vrienden van elkaar, maar zulke vrienden, dat de een de ander bij tijd en wijle wel eens een hakje kon zetten, waren bezig aan een klus.

De installatie van een Pxxx moest plaatsvinden in de fabrieksvakantie van het betreffende bedrijf. Ze hadden dus alle tijd en lieten dat merken ook.

De ramen waren open, zodat onbelemmerd uitgekeken werd op de huizen tegenover het gebouw, waarin ze bezig waren.

Het was vroeg in de morgen en het verschijnen van een overbuurvrouw op haar balkon, in fascinerende maar toch ook wel uitdagende ochtendkleding, leverde een gesprekstof tussen de vrienden, die men zich wel kan raden.

Het goede mens, druk bezig met het kloppen van matten, was zich waarschijnlijk helemaal niet bewust van de fantasiën, die zij aan de overzijde opriep.

Het installeren ontwikkelde zich onderwijl niet zoals verwacht mocht worden, met het gevolg dat een van de vrienden, laten we hem T noemen, een nieuw initialiseringsprogramma ging ophalen, terwijl P achter bleef.

Dat ophalen van dat programma nam niet zoveel tijd in beslag, maar voldoende om P een plannetje te laten uitdenken om zijn vriend weer eens beet te nemen.

Toen deze dan ook terugkwam trof hij een nasmakende collega aan, die hem vertelde hoe lekker toch dat kopje koffie was dat hij van de overbuurvrouw had gekregen. Zogenaamd nog luidruchtig nagenietend vertelde hij ook nog, dat ze — de overbuurvrouw — gezegd zou hebben dat — als zijn maat trek in koffie zou hebben — hij ook maar even aan moest komen.

Nu was het zo, dat T de hele morgen al op een droogje had gestaan en als echte zuiderling best wel een kopje koffie zou lusten.

Afgaand op de op overtuigende wijze ge-

brachte boodschap van zijn maat en het daarbij behorende serieuze gezicht, streek hij eens met zijn vingers door de haren en spoedde zich naar de overkant. Daar aangekomen trok hij ferm aan de bel.

Toen de hiervoor beschreven en nog steeds in dezelfde kledij getooide huisvrouw de deur opende verklaarde hij op enthousiaste wijze, dat een lekker bakkie koffie er beslist wel in zou gaan.

Het verwonderde gezicht van de vrouw veranderde snel, waarna de deur op tamelijk onzachte manier werd dichtgegooid. Op dat moment werd T zich bewust dat er ergens iets niet klopte.

De eerstvolgende uren werd in een ongevoelzaam hoog tempo doorgewerkt, dat waarschijnlijk gezien de ijzige stilte.

Maar, ach, vrienden blijven vrienden en aan het eind van de dag werd toch hartelijk om de grap gelachen.

Pabur

VISSSEN MET TELEAC

Piet Campen (44 jaar) is sedert november 1970 bij Philips Data Systems in Apeldoorn werkzaam. Als periferie-specialist was hij werkzaam in de Eindkeuring (later Field Service) nu is hij naast de fotograaf bij de Repro-afdeling ondergebracht, waar hij zich nog steeds bezig houdt met de nazorg van P1000 en testapparatuur en het onderhoud van het (schrijf)machinepark. Als ervaren sportvisser, gespecialiseerd in zoutwatervisserij — vooral op de wadden en de Noordzee — organiseert hij voor de personeelsvereniging vistrips. Zijn hobby bracht hem in aanraking met Teleac, waarover meer in onderstaand artikel.

De samenstellers van de Teleaccursus "Sportvissen" worstelden met een probleem. De opzet van de cursus was het sportvissen in al zijn facetten te belichten. Niet alleen de visgebieden en de diverse soorten vis waarop geaasd kon worden aan de orde stellen, maar ook de wijze waarop gevisd dient te worden. Bij dat laatste niet alleen spreken over de soorten hengels, vishaken of aas, maar ook over de te gebruiken hulpmiddelen als bijvoorbeeld een boot. Vooral de zoutwatervisser, die zich buitengaats waagt, loopt grote risico's als hij niet

van een boot(je) gebruik maakt dat aan alle voorschriften voldoet. Of voorschriften . . . Jammer genoeg is er nog niets wet-
telijk geregeld en zeker niet strafbaar ge-
steld. Er zijn echter wel adviezen van de
nederlandse vereniging van zeevissers die
niet in de wind te slaan zijn.

Maar goed. Het probleem van de Teleac-
mensen was, dat ze slechts over een boot
konden beschikken, die nauwelijks aan de
geadviseerde veiligheidsvoorzieningen vol-
deed. Die konden ze dus alleen maar ge-
bruiken om te laten zien hoe het niet
moest. Het toeval hielp ze een handje.

Een lid van het bestuur van de Apeldoorn-
se hengelsportvereniging de "Beach Com-
ber" bezocht de Visma hengelsportbeurs
in Rotterdam. Bij het binnenkomen van
de stand van de EFSA (Europese federatie
van zeehengelaars) ving hij iets op van een
gesprek dat daar door Teleacmensen werd
gevoerd. Hij droeg de oplossing aan.

Piet Campen, een goede bekende in Beach
Comber kringen, bezat de juiste boot.
Inkzij een aantal forse uitkeringen van
de Philips ideeënbus had hij een jarenlang
gekoesterde droom kunnen verwezenlij-
ken. Hij liet uit Engeland een boot komen,
type spitsgatjol, die naar zijn mening het
best voor zijn doel — het wadvissen — ge-
schikt was. Hij had met dit type boot al
veel ervaring opgedaan in Ierland, waar hij
vele malen vistochten had gemaakt.

Gedurende drie jaren verbouwde hij de
boot tot de huidige perfectie bereikt was.
De boot is nu voorzien van een sterke
dieselmotor, een marifoon (om contact
te kunnen onderhouden met Schevenin-
gen radio), stroomatlassen en zeekaarten,
kompas, dieptemeter (vooral voor de wad-
den zo belangrijk), touw, vuurpijlen, ra-
diohandpeilkompas (voor navigeren bij
mist en slecht zicht), 3 ankers (2 zwaar en
1 licht), reddingvesten, reddingboei, werp-
lijn, brandblusser, verbandtrommel, radar-
reflector, lenspomp, schijnwerper en noem
maar op.

Teleac maakte dankbaar gebruik van deze
werkelijk perfecte boot. Piet Campen nam
drie dagen deel aan de opnamen. De eerste
dag bij het kantvissen, op geep, in de Bree-
zandhaven; vervolgens een dag de wadden
op met zijn boot voor opnamen 15 km
uit de kust, en tot slot de derde dag de
Noordzee op om op een grote boot te vis-
sen naar makreel e.d.

Zijn aandeel in de cursus is voornamelijk
samengevoegd in les 10 van de eerder ge-
noemde cursus. Die les wordt op 13 de-
cember uitgezonden.

Alle snufjes aan boord van zijn schip zijn
het resultaat van de ruim twintig jaar er-
varing in de sportvisserij. Piet Campen
heeft gevist op de Wadden, op de Noord-
zee en in de Atlantische Oceaan. Hij werd
erelid van de Ierse hengelsportvereniging,
omdat hij daar een blauwe haai ving van
2.02 meter. Van de ESFA ontving hij de
Specimen Award voor het vangen van
een 2.70 meter lange hamerhaai (zie foto)
van 180 pond bij Gran Canaria. Hij kreeg
de knaap na 1 uur en 3 kwartier binnen
boord.

Piet is met zijn vaste vismaat (ga nooit al-
leen) minstens eenmaal per maand in de
zomer en het voor- en naseizoen voor een
vistrup onderweg. Zijn hobby vergt veel
inzet, tijd en geld. Maar de deelname aan
Teleac geeft hem toch de erkenning, dat
die investering voor anderen van grote
waarde is. En dat — mogelijk nog belang-
rijker — verhoogt het genoegen dat hij aan
deze hobby beleeft.

PUZZLE

De winnende oplossing van de puzzle in
Datist no. 9 werd ingezonden door H. Jen-
nen, ISA.

De oplossing was:

IG EDP PROJECTS FTS DPS DOR ME-
GADOC ISR.

NIEUWE PUZZLE

Deze puzzle is meer als een grapje bedoeld
en komt dan ook niet in aanmerking voor
een prijs.

Horizontaal:

1. Afval van uitgesmolten metaalerts
2. Weekdier met kopuitsteeksels
3. Loopboom aan een drukpers
4. Regelaar waterstand in sluis

Verticaal:

1. Plaats in Duitsland
2. Meisjesnaam
3. Kaart uit kaartspel
4. Zuivelproduct.

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

FILIBALG

Kleurvergroten zonder rompslomp

Filibalg organiseert in samenwerking met
Philips Foto en Projectie een demonstra-
tie kleurvergroten vanaf negatief met be-
hulp van Philips donkere kamerapparatuur.
Dit is een goede gelegenheid, ook voor
niet-leden van Filibalg, om kennis te ma-
ken met het kleurvergroten.

Plaats: Wijkontmoetingscentrum "Kaijers-
heerdt"

1e Wormenseweg 494

Apeldoorn

Datum: donderdag 17 december 1981

Tijd: 19.30 uur — 22.30 uur.

Harm Wieringa — Secretaris — tel. 2805.

Foto 1

In oktober is een nieuwe word processor, de P5004, geïntroduceerd.

De standaarduitvoering van dit systeem omvat, naast de flexible disk eenheid, de centrale verwerkingseenheid en een printer, een tweetal werkstations.

Beide stations hebben toegang tot alle programma's en kunnen daar van alle moge-

lijkheden — geheel onafhankelijk van elkaar — benutten, uitgezonderd de printer-faciliteiten.

Het systeem kan, ten behoeve van het tweede workstation, worden uitgebreid met een printer; in een later stadium zelfs nog met een of twee extra workstations. Hiermee biedt de P5004 een economische

oplossing voor applicaties, waarbij meer dan één workstation nodig is.

De beschikbare programma's bieden de gebruiker heel wat mogelijkheden; o.a. het uitwisselen van tekst door middel van data communicatie tussen verschillende Philips wordprocessing systemen.

Foto 1 toont de uitvoering van een workstation; foto 2 geeft de standaardconfiguratie van de P5004 weer.

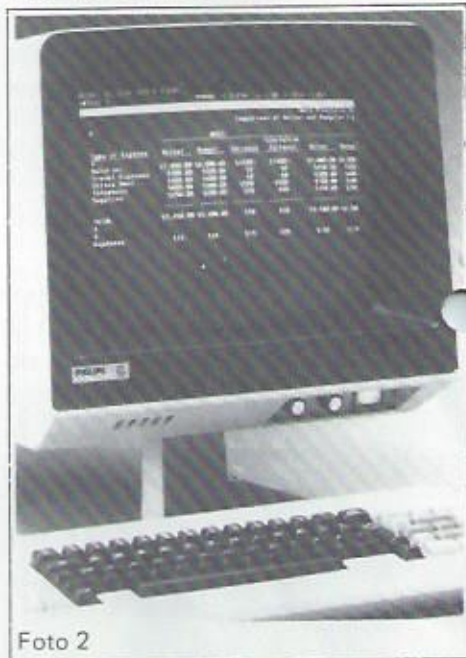

Foto 2

EEN WELKOM VOOR

DATUM:

NAAM:

AFDELING:

VAN:

01-11-1981
01-11-1981

Dalen J. van
Zelle R.

DS-Service Product Engineering
DS-Service Product Engineering

PTI-Hilversum

WE NAMEN AFSCHIED VAN

DATUM:

NAAM:

AFDELING:

08-10-1981
31-10-1981
31-10-1981
31-10-1981
31-10-1981
15-11-1981

Neyenhuis H. A.
Bishop M. J.
Kampstra E. G.
Pengel I. J.
Pol-Kroon B. Mw.
Möhlen-Wille C. P. von der Mw.

Testhuis
SSS-Training & Documentation
Project Marketing
Material Management
Administratie
Administratie

Data
Systems

PHILIPS